

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/77/2019
Identifikačné číslo spisu: 6118010939
Dátum vydania rozhodnutia: 25.03.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Michálik
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:6118010939.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika, sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Martina Piovartsyho neverejnou zasadnutím konanom dňa 25. marca 2020 v Bratislave s verejným vyhlásením rozhodnutia, v trestnej veci proti obvinenému O. E. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona, o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 3To/14/2019, z 19. marca 2019, podľa § 382a Tr. por., § 386 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 388 ods. 1 Tr. por. a po zistení dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. b) Tr. por. takto

rozhodol:

I.

Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 3To/14/2019, z 19. marca 2019, ako aj konaniu, ktoré mu predchádzalo,

bo porušený zákon

v ustanovení § 31 ods. 4 Tr. por. v neprospech obvineného O. E..

Tento rozsudok sa z r u š u j e .

Z r u š u j ú sa aj všetky rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu , ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Krajskému súdu v Banskej Bystrici sa p r i k a z u j e , aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

II.

Podľa § 380 ods. 2 Tr. por. obvinený O. E., nar. X. M. XXXX v T. T. sa b e r i e do väzby z dôvodu § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. a väzby sa bude vykonávať v Ústave na výkon väzby Banská Bystrica.

Odôvodnenie

I. Rozsudkom Okresného súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „okresný súd“) zo 16. januára 2019, sp. zn. 5T/75/2018, bol obvinený O. E. (ďalej tiež „obvinený“) uznaný vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

od mesiaca september 2017 do 21. marca 2018, v mieste bydliska svojej starej matky Z. P., nar. XX. E. XXXX, trvale bytom D. XXXX/XX, T. T., túto viackrát v rôznych intervaloch v presne nezistené dni navštevoval, resp. pod rôznymi zámienkami si vynucoval vstup do jej bytu, kde jej rôzne nadával a následne ju pod hrozbou násilia so slovami: „Ak mi nedáš peniaze, zabijem ťa, všetkých zabijem!“ nútil, aby mu vydala peniaze, ktorá z obavy o svoj život, ale aj život svojej dcéry D. E., nar. XX. D. XXXX, trvale bytom T. T., ktorá bola tiež predmetom jeho vyhrážok, takto konala a peniaze mu v rámci svojich finančných možností vždy vydala, a to naposledy dňa 21. marca 2018 v čase okolo 06.30 hod., pričom celkovo mu za uvedené obdobie vydala sumu približne vo výške 840,- eur, a uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 6T/80/2010, z 13. augusta 2010, právoplatným dňa 13. augusta 2010 bol odsúdený za zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý trest vykonal dňa 29. decembra 2012, pričom predmetné odsúdenie mu nebolo zahladené.

Za spáchanú trestnú činnosť súd uložil obvinenému podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 5 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d), § 46 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 5 (piatich) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd zaradil obvineného na výkon trestu odňatia slobody do Ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti vyššie uvedenému rozhodnutiu podal prokurátor Okresnej prokuratúry v Banskej Bystrici priamo na hlavnom pojednávaní dňa 16. januára 2019 odvolanie do výroku o treste, ktoré odôvodnil písomným podaním z 1. februára 2019. Obvinený podal v zákonnej lehote odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa do výroku o vine a treste podaním z 1. februára 2019 doplnené prostredníctvom jeho obhajcu elektronickým podaním z 12. februára 2019.

Krajský súd v Banskej Bystrici na podklade podaných odvolaní rozhodol rozsudkom sp. zn. 3To/14/2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. marca 2019 tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. d) , e) Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 5T/75/2018, zo 16. januára 2019 vo výroku o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. súd obvineného odsúdil podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 5 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obvineného zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 319 Tr. por. súd odvolanie obvineného zamietol.

Dňa 25. marca 2019 bolo na prvostupňový súd doručené dovolanie obvineného doplnené prostredníctvom jeho obhajcu dňa 19. júna 2019 smerujúce proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. marca 2019, sp. zn. 3To/14/2019, z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. b), c), h) a písm. i) Tr. por. V písomných dôvodoch dovolania uviedol, že dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. b) Tr. por. je naplnený tým, že krajský súd na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. marca 2019 konal a rozhodoval v nezákonnom zložení. Podľa obvineného, členom senátu bol aj JUDr. Štefan Novák,

ktorý bol sudcom pre prípravné konanie a vykonával a rozhodoval o všetkých úkonoch trestného konania v prípravnom konaní, najmä o návrhu prokurátorky na vzatie do väzby, o opatrení ustanovení obhajcu, o zamietnutí návrhu na prepustenie z väzby, o zamietnutí návrhu na nahradenie väzby. Obvinený poukázal na skutočnosť, že uvedený sudca nevykonával len niektoré úkony, ale rozhodoval o všetkých úkonoch v prípravnom konaní. Vo vzťahu k ďalším uvádzaným dôvodom dovolania obvinený namietal porušenie práva na obhajobu spočívajúce v nevykonaní dôkazu (konfrontácia medzi obvineným a poškodenou), ďalej poukázal aj na rozpory vo výpovediach svedkyne a poškodenej. Dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je podľa obvineného daný tým, že uznesenie o vznesení obvinenia v opise skutku neobsahuje predchádzajúce rozhodnutie, ktorým bol obvinený uznaný za vinného a bol odsúdený na nepodmienečný trest. Obvinený spochybnil aj správnu kvalifikáciu skutku ako trestného činu vydierania, náležité zistenie skutkového stavu bez dôvodných pochybností a nedostatočné odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa. Zároveň obvinený vytýkal v podanom dovolaní aj absenciu úvah súdu prvého stupňa v odôvodnení rozsudku, akými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Nestotožnil sa ani so zvýšením trestu z pôvodne uložených 5 rokov na 7 rokov, keďže podľa obvineného absentujú akékoľvek úvahy o prevýchovej, represívnej alebo ochrannej funkcii takto zvýšeného uloženého trestu.

Obvinený žiadal, aby najvyšší súd postupom podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil porušenie zákona v ustanoveniach § 2 ods. 7, 9, 10 a 12, § 31 ods. 4, § 168 ods. 1, § 234 ods. 2, § 235 písm. d/ Tr. por., čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, článok 6 ods. 1, ods. 3 Dohovoru o ochrane základných práv a slobôd a v konaní, ktoré mu predchádzalo v neprospech obvineného a podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 3To/14/2019, z 19. marca 2019 a rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 5T/75/2018, vo výroku o vine a treste a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Banskej Bystrice (ďalej len „prokurátor“) sa k dovolaniu obvineného vyjadril podaním z 25. júla 2019, v ktorom na námietku obvineného týkajúcej sa nezákonného zloženia odvolacieho súdu uviedol, že sudca JUDr. Štefan Novák síce konal a rozhodoval ako sudca pre prípravné konanie vo veci obvineného, avšak nerozhodoval vo veci samej, preto dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. b) Tr. por. nie je podľa prokurátora daný. Vo vzťahu k obvineným namietanému porušeniu práva na obhajobu prokurátor uviedol, že hoci obhajoba navrhovala vykonanie dôkazu - konfrontáciu medzi obvineným a poškodenou, uvedený dôkaz nebol v trestnom konaní vykonaný s ohľadom na ochranu poškodenej pred obvineným. Ďalej uviedol, že hlavné pojednávanie konané pred Okresným súdom Banská Bystrica dňa 16. januára 2019 sa konalo v neprítomnosti obvineného, ktorý prostredníctvom ustanoveného obhajcu požiadal, aby sa hlavné pojednávanie konalo v jeho neprítomnosti. Pokiaľ obvinený namietal rozpory vo výpovediach poškodenej Z. P. a svedkyne D. E., rozpory v dátumoch a hodinách, kedy mal obvinený poškodenú vydierať, prokurátor poukázal v tejto súvislosti na odôvodnenie rozsudku okresného súdu na str. 8 - 10, ktorý sa s namietanými skutočnosťami na hlavnom pojednávaní vysporiadal. Zároveň poznamenal, že v zmysle konštantnej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. predpokladá nie akékoľvek porušenie práva na obhajobu, ale len tie prípady, kedy toto právo obvineného bolo porušené zásadným spôsobom.

Na námietku obvineného týkajúcej sa právnej kvalifikácie skutku ako trestného činu vydierania prokurátor uviedol, že s touto sa vysporiadal okresný súd v odôvodnení rozsudku na str. 10. Vo vzťahu k námietke obvineného, že skutkový stav nebol náležite zistený, prokurátor uviedol, že správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže meniť a skúmať, preto nezakladajú dovolací dôvod. Pokiaľ obvinený namietal, že obžaloba obsahuje opis skutku s uvedením predchádzajúceho rozhodnutia, ktorým bol obvinený uznaný vinným a bol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody, pričom uznesenie o vznesení obvinenia toto predchádzajúce rozhodnutie neobsahuje, čím je naplnený dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., prokurátor uviedol, že predchádzajúce odsúdenie obvineného bolo zahrnuté do skutkovej vety obžaloby doplnené s poukazom na § 163 ods. 3 Tr. por. ako aj s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3 Tdo 59/2016, z odôvodnenia ktorého vyplýva názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, že v prípade, ak páchatel

opätovne spáchal zločin alebo obzvlášť závažný zločin, je nevyhnutné, aby výrok o vine v tzv. skutkovej vete obsahoval presnú citáciu predchádzajúceho odsúdenia. Prokurátor dôvodil, že predchádzajúce odsúdenie obvineného nebolo zahladené, bolo potrebné naň prihliadať a ukladať mu trest s použitím § 38 ods. 5 Tr. zák., a teda ho aj uviesť do skutkovej vety obžaloby a následne aj do skutkovej vety rozsudku, pričom uvedením predmetného rozhodnutia do skutkovej vety obžaloby nedošlo k zmene totožnosti skutku a totožnosť skutku zostala zachovaná. Poznamenal, že názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uvedený v uznesení, sp. zn. 3 Tdo 59/2016, bol zmenený a ustálený stanoviskom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. Tpj 26/2019, z 10. júna 2019.

Prokurátor sa nestotožnil s argumentáciou obvineného ohľadom nedostatočného odvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa a opätovne poukázal na str. 8 - 10 rozsudku súdu prvého stupňa, v ktorom súd uviedol úvahy, akými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Navyiac podľa prokurátora, Krajský súd v Banskej Bystrici sa stotožnil so skutkovými zisteniami a právnym názorom okresného súdu vyjadreným vo výroku rozsudku, pretože to zodpovedá vykonaným a vyhodnoteným dôkazom a stotožnil sa aj s právnou kvalifikáciou zisteného skutku. Zdôraznil, že obvinený v podanom dovolaní bližšie nešpecifikoval dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby dovolací súd podané odvolanie obvineného zamietol podľa § 382 ods. 1 písm. c) Tr. por. z dôvodu, že je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Poškodená Z. P. sa k dovolaniu obvineného nevyjadrila v súdom stanovenej lehote.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b) a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Nezistiac dôvody pre odmietnutie dovolania podľa § 382 Tr. por. najvyšší súd viazaný dôvodmi dovolania (§ 385 ods. 1 Tr. por.) preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku napadnutého rozhodnutia, proti ktorému podal obvinený dovolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozhodnutiu a dospel k záveru, že jeden z uplatnených dôvodov dovolania (§ 371 ods. 1 písm. b) Tr. por.) je v posudzovanej veci zjavne preukázaný (§ 382a Tr. por.), a preto rozhodol na neverejnom zasadnutí v intenciách § 382a Tr. por. s tým, že následne rozhodnutie verejne vyhlásil.

Podľa § 371 ods. 1 písm. b) Tr. por., dovolanie možno podať, ak súd rozhodol v nezákonnom zložení.

Podľa § 31 ods. 4 Tr. por., z rozhodovania na súde vyššieho stupňa je okrem vylúčenia podľa odseku 2 vylúčený sudca, prísediaci, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník a súdny tajomník, ktorý sa zúčastnil na rozhodovaní na súde nižšieho stupňa, a naopak. Z rozhodovania o dovolaní je vylúčený ten, kto sa v prejednávanej veci zúčastnil na rozhodovaní ako sudca alebo prísediaci súdu iného stupňa. Z rozhodovania o sťažnosti na nadriadenom orgáne je vylúčený prokurátor, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal, alebo dal naň súhlas alebo pokyn.

V zmysle § 385 ods. 1 Tr. por., dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Podľa § 386 ods. 1 Tr. por., ak bol dovolacím súdom zistený dôvod dovolania podľa § 371 Tr. por., vysloví rozsudkom porušenie zákona v príslušných ustanoveniach, o ktoré sa tento dôvod opiera.

Podľa § 386 ods. 2 Tr. por., súčasne s výrokom uvedeným v odseku 1 dovolací súd zruší napadnuté

rozhodnutie alebo jeho časť, alebo aj chybné konanie, ktoré napadnutému rozhodnutiu predchádzalo. Po zrušení rozhodnutia odvolacieho súdu dovolací súd podľa okolností prípadu zruší aj predchádzajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa. Ak je nezákonný len niektorý výrok napadnutého rozhodnutia alebo rozhodnutia súdu prvého stupňa a ak ho možno oddeliť od ostatných, zruší dovolací súd len tento výrok. Ak však zruší, hoci len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad a ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Najvyšší súd v rámci ustálenej rozhodovacej činnosti zdôrazňuje, že uplatnenie dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku predstavuje zásah do právoplatných rozhodnutí. So zreteľom na význam inštitútu právoplatnosti rozhodnutí a na ich vzťah k existencii právneho štátu, možno takýto zásah dovoliť len výnimočne a za presne stanovených podmienok. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolací súd nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, práve naopak z ustanovenia § 385 ods. 1 Tr. por. expressis verbis vyplýva, že je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené. Viazanosť odvolacieho súdu dôvodmi dovolania sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z predloženého spisového materiálu zistil, že v prípravnom konaní vedenom pod spisovou značkou 0Tp/47/2018, na Okresnom súde Banská Bystrica rozhodoval sudca pre prípravné konanie JUDr. Štefan Novák o vzatí obvineného do väzby 23. marca 2018 (č. l. 30 vyšetrovacieho spisu), o zamietnutí žiadosti obvineného z väzby na slobodu a nenahradení väzby obvineného dohľadom probačného a mediálneho úradníka 8. júna 2018 (č. l. 36 vyšetrovacieho spisu), o ustanovení obhajcu z 26. marca 2018 (č. l. 39 vyšetrovacieho spisu), o opätovnom zamietnutí žiadosti obvineného o prepustenie z väzby na slobodu a nenahradení väzby obvineného dohľadom probačného a mediálneho úradníka z 13. augusta 2018 (č. l. 286 vyšetrovacieho spisu), o predĺžení lehoty trvania väzby do 21. decembra 2018 (č. l. 296 vyšetrovacieho spisu).

Ďalej najvyšší súd zistil, že pri preskúmaní rozhodnutia o odvolaní obvineného a prokurátora proti rozsudku súdu prvého stupňa rozhodol odvolací súd v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Babjaka a zo sudcov JUDr. Jozefa Miklušá a JUDr. Štefana Nováka, LL.M., teda v rozpore s § 31 ods. 4 Tr. por., nakoľko JUDr. Štefan Novák, LL.M. sa zúčastnil na rozhodovaní na súde nižšieho stupňa. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd rozhodoval v nezákonnom zložení, čím došlo k naplneniu dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. b) Tr. por. Vzhľadom na uvedené sa najvyšší súd nezaoberal ostatnými dovolacími dôvodmi uvádzanými obvineným, pretože sa vzťahujú k rozhodnutiu súdu, ktorý vo veci rozhodoval v nezákonnom zložení.

So zreteľom na článok 48 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi, nie je rozhodujúce, či obvinený túto skutočnosť namieta v rámci riadneho alebo až mimoriadneho opravného prostriedku. Obmedzujúce ustanovenie uvedené v § 371 ods. 4 veta pred bodkočiarkou Tr. por. v prípade dovolacieho dôvodu pod písmenom b), prvého odseku § 371 (za situácie, ak vec rozhodol súd v nezákonnom zložení vzhľadom na skutočnosť, že v odvolacom konaní nebol vylúčený z konania a rozhodovania sudca, ktorú vo veci rozhodoval na súde nižšieho stupňa), je vzhľadom na uvedený ústavný článok neaplikovateľné.

Preto dovolací súd po vyslovení porušenia zákona krajským súdom v ustanovení § 31 ods. 4 Tr. por. v neprospech obvineného, zrušil napadnuté rozhodnutie, ako aj na ne obsahovo nadväzujúce rozhodnutia, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto prikázal Krajskému súdu v Banskej Bystrici, aby vec v

potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Keďže na obvinenom sa vykonáva trest odňatia slobody uložený mu pôvodným rozsudkom a dovolací súd tento zrušil, musel rozhodnúť v intenciách ustanovenia § 380 ods. 2 Tr. por. o jeho väzbe.

II. Podľa § 380 ods. 2 Tr. por., ak sa vykonáva na obvinenom trest odňatia slobody uložený mu pôvodným rozsudkom a dovolací súd na dovolanie výrok o tomto treste zruší, rozhodne súčasne o väzbe.

Zrušením rozsudku odvolacieho súdu sa právne postavenie obvineného navrátilo do stavu, ktorý existoval pred jeho vyhlásením.

Z obsahu predloženého spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že obvinený rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica z 16. januára 2019, sp. zn. 5T/75/2018, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 3To/14/2019, z 19. marca 2019, uznaný za vinného zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Trestného zákona na skutkovom základe tam uvedenom, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Po zrušení prvostupňového rozsudku znovu vstúpilo do platnosti i nariadenie výkonu trestu vydané Krajským súdom v Banskej Bystrici, sp. zn. 3To/14/2019, z 19. marca 2019 (č. l. 751 spisu), na základe ktorého obvinený nastúpil na výkon trestu odňatia slobody 19. marca 2019 so započítaním väzby od 21. marca 2018 do 19. marca 2019 a tento v súčasnosti stále vykonáva.

Vzhľadom na dôvodnú obavu, že v prípade jeho prepustenia na slobodu by obvinený pokračoval v trestnej činnosti, keďže má sklony k jej páchaniu, rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. vzal obvineného do väzby, ktorá sa vykoná v Ústave na výkon väzby v Banskej Bystrici. Z obsahu spisového materiálu mal najvyšší súd za preukázané, že v danom prípade existujú skutočnosti odôvodňujúce tzv. preventívnu väzbu podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., nakoľko obvinený bol doposiaľ trikrát súdne trestaný, z toho v dvoch prípadoch za nebezpečné vyhrážanie druhej starej matke L. S.. V predmetnej trestnej veci sa obvinený dopúšťal trestnej činnosti dlhší čas v rôznych intervaloch, o čom svedčí aj výpoveď poškodenej, preto pri ponechaní obvineného na slobode hrozí dôvodná obava, že bude aj naďalej pokračovať v trestnej činnosti vo vzťahu k rodinným príslušníkom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozhodol tak, ako je uvedené pod bodom II. tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.